

Form, men den højtærede Minister Stau-ning er jo ingenlunde ene om den. Det er en Form, der efterhaanden har faaet Hævd og Vane her i Rigsdagen. Men det er en uheldig Form. Det skal ikke være saaledes, at et Lovforslag er lige saa udviklet for Folketingsmænd at hitte ud af som Omstigningen paa Københavns Sporveje for en Provsinsbeboer. Det maa være saaledes, at man med den Forkundskab, man maa forudsætte hos Rigsdagens Medlemmer, kan sætte sig ind i de Forandringer, der er sket. Dette er kun om Formene.

Jeg vil gerne i Overensstemmelse med, hvad Arbejdsløshedskasse-Inspektøren fremhæver, lige paa eet Bræt gøre opmærksom paa, hvad der nu foreslaas indført udover, hvad Loven af 1914 indeholder. Der indføres dette, og det er en meget vigtig Bestemmelse, at de, der ikke af Erhverv og Vane er Arbejdere, ikke regnes med mellem dem, der i Egenskab af Arbejdere er berettigede til at være Medlemmer af Kasserne. En af de mest udbredte og, saa vidt jeg har kunnet skønne, mest berettigede Klager over Misbrug har hidrørt fra, at Personer, hvis Livsgerning ikke var at være Kropsarbejdere, har faaet Adgang til Arbejdsløshedskasserne, har taget nogle, ikke alt for mange, Arbejdsdage eller maaske Arbejdsuger, i de gunstigste Tilfælde Arbejdsmaaned og derefter har været berettigede til Understøttelse af Arbejdsløshedskassen, i de ekstraordinære Tider vel at mærke. Men det er rigtigt, at dette falder bort. Der er dernæst Reglerne om, at Kassen skal kunne udskille de arbejdssky, de arbejdsuvillige fra de virkelig arbejdsløse arbejdsvillige. Der er Kravet om, at Kommunernes Kontrol med Arbejdsløshedskasemedlemmerne kommer ind i ordnede Former. Jeg har ikke noget mod — det kan godt være, at det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) har Ret i, at det udtrykkelig bliver sagt —, at det maa gøres paa Kommunernes Bekostning. Saa vidt jeg mindes, var det allerede paa Tale i Udvalget forrige Gang, vi behandlede denne Sag. Det er en af de Detailler, man kan tale om i Udvalget. Endelig er der Reglerne om den passive Deltagelse i Strejker under visse Omstændigheder, nemlig naar Strejken er ulovlig. Der mener jeg ogsaa, ganske som det ærede Medlem fra Slagelse, man skal sætte Punktum; at den passive Deltagelse i ulovlige Strejker under visse Omstændigheder berøver Retten til Understøttelse. Jeg kunde dertil tænke mig som Hjælp mod Snyltere, at man uden

nogen Mistillid til Kasserne og uden nogen Mistillid til Arbejderne indførte endnu en Forandring eller genindførte en Forandring om en Forskel mellem Understøttelse til Forsørgere og Ikke-Forsørgere, og Regler om, hvorledes — det er særlig af Interesse for Landet — Flytning mellem Kommunerne kan forhindres i at blive benyttet til Misbrug.

Det er altsaa, hvad der foreligger, og hvad jo den ærede socialdemokratiske Ordfører er villig til at gaa ind paa, og som ogsaa det radikale Venstre tilsiger sin Støtte til Gennemførelsen af. Jeg fremhæver, at den nuværende Lovs § 14, Lovforslagets §§ 12—14, helt igennem er berøget paa at accentuere dette, at Kasserne ikke maa være Led i Lønkampen. Udvidelsen er, set i Forbindelse med Dr. Ussings vidtgaaende Krav i hans Artikler, maaske kun ringe, medens det er saaledes, som der har vist sig. Brug for det i Praksis, det er tilstrækkeligt, og ogsaa dette vil det radikale Venstre kunne tiltræde.

Til Gengæld maa jeg sige, at der er en enkelt Ting, som efter min Mening absolut maa genindføres i Loven som en Støtte og Hjælp for Arbejdsløshedskasserne. Grunden til, at den er gaaet ud, har jeg først ikke ret kunnet forstaa, og efter at jeg har forstaaet den, har jeg ikke anerkendt den. Jeg maa maaske minde om, at den nugældende Lovs § 10 gør et Forsøg paa at støtte de Arbejdsløshedskasser, som henlægger Reserver. Det var Professor Birck, som, før han kom ind i Tinget, og medens han var Folketingsmand for Københavns 4de Valgkreds, og senere da han i nogen Tid var udenfor Tinget, blev ved at fremhæve dette, at det er unfair overfor Arbejdsløshedskasserne ikke at støtte dem ved offentligt Tilskud, hvis de viser den Sparsommelighed at henlægge Reserver. Efter at han var gaaet ud af Tinget og jeg var kommet ind i Tinget, overtog jeg dette Synspunkt, og det lykkedes ved Forhandling med den daværende Indenrigsminister, den nuværende Arbejdsanvisningsdirektør, at faa ind i § 10 i den nugældende Lov ikke blot Bestemmelsen om et Statstilskud, svarende til Halvdelen af, hvad der blev henlagt til Reservefonden, men ogsaa Kommunitilskud. Saaledes som det nu er foreslaaet, vil kun Kommunitilskuddene være nævnte i § 10. Og endskønt jeg jo ikke kan andet end være meget tilfreds med og udtale min Glæde over, at nu er disse Kommunitilskud, der begyndte som en lille ret tilfældig Ting — Kommunerne kunde give dem